

pedig pontosan ez lenne a helyzet, a folytatódó eljárásban megint csak ezt a szabályt kellene alkalmazni.

Kérelmem anyagi jogi jogalapja Magyarország Alaptörvényének B. cikk (1) bekezdése (jogállamiság elve), XIII. Cikk (tulajdonhoz való jog), XV. Cikke (diszkrimináció tilalma) és 18. cikke (jogforrási hierarchia sérelme). Kérelmemet a személyesen érintett Indítványozó nevében az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés c) pontja, valamint az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI törvény (Abtv.) 26. §-a és 41. § (3) bekezdése alapján terjesztem elő. Az Indítványozó személyes érintettségét igazolja, hogy a jelzett ítéletekkel eldöntött perben felperes, az azt közigazgatási eljárásban pedig ügyfél volt.

Az Abtv. 52. § (5) bekezdése értelmében az Indítványozó kéri adatai zártan kezelését.

Az Indítványozó álláspontja szerint csatolt minden olyan dokumentumot, mely alkotmányjogi panasza az Abtv.-ben meghatározott formai követelményeknek való megfelelését igazolja. Az Indítványozó ezért külön hangsúlyozza, hogy amennyiben a t. Alkotmánybíróság további dokumentumok, iratok csatolását látja szükségesnek bármely eljárásjogi vagy anyagi jogi kérdés megítéléséhez, az Indítványozó az Abtv. 55. § (3) bekezdése értelmében erre rendelkezésre áll, és – természetesen – maximálisan együttműködik a t. Alkotmánybírósággal.

Ebben a körben az Indítványozó hangsúlyozza, hogy az esetlegesen szükséges további adatok, információk bekérése, azaz hiánypótlásra való felszólítás a t. Alkotmánybíróság számára nem lehetőség, hanem az Abtv. 55. § (3) bekezdése kogens szabálya alapján kötelezettség, így a Beadvány esetleges hiányos volta miatti elutasítása hiánypótlásra való előzetes írásbeli felhívás nélkül a döntés jogellenességére és érvénytelenségére vezet, annak minden konzekvenciájával együtt.

Az Alaptörvény vonatkozó szakaszai

B. cikk

„(1) Magyarország független, demokratikus jogállam.”

XIII. cikk

„(1) Mindenkinek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez. A tulajdon társadalmi felelősséggel jár.

(2) Tulajdont kisajátítani csak kivételesen és közérdekből, törvényben meghatározott esetekben és módon, teljes, feltétlen és azonnali kártalanítás mellett lehet.

XV. cikk

„(1) A törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes.

(2) Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja....”

18. cikk

(...)

„(3) A Kormány tagja törvényben vagy kormányrendeletben kapott felhatalmazás alapján, feladatkörében eljárva, önállóan vagy más miniszter egyetértésével rendeletet alkot, amely törvénnyel, kormányrendelettel és a Magyar Nemzeti Bank elnökének rendeletével nem lehet ellentétes.”

I. Az Alkotmánybíróság eljárása

1. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése értelmében az alkotmányjogi panaszt a törvény 26. §-ában meghatározott esetben az alaptörvény-ellenes bírói döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet írásban benyújtani.

2. A Kúria az ügyben az ítéletét 2013. május 14-én hozta, mely ítéletet az Indítványozó jogi képviselője számára 2013. július 23-án kézbesítettek. Az alkotmányjogi panaszt a törvényes határidőn belül, a kézbesítés időpontjától számított hatvan napon belül nyújtom be.

II. A korábbi alkotmánybírósági gyakorlat felhasználhatósága és a nemzetközi sztenderdekre való hivatkozás lehetősége

3. A t. Alkotmánybíróság a 2012. május 9-én kelt X/2349/2012. AB határozat határozatában kimondta, hogy *„Az Alkotmánybíróság feladata az Alaptörvény védelme. Az Alkotmánybíróság az újabb ügyekben felhasználhatja azokat az érveket, amelyeket az Alaptörvény hatályba lépése előtt hozott korábbi határozata az akkor elbírált alkotmányjogi*

kérdéssel összefüggésben tartalmazott, feltéve, hogy az Alaptörvény konkrét – az előző Alkotmányban foglaltakkal azonos vagy hasonló tartalmú – rendelkezései és értelmezési szabályai alapján ez lehetséges.

4. Az Alkotmánybíróság az egyes hatásköreiben eljárva alkotmány-értelmezést végez, akkor is, ha ez nem elvont, mint az Abtv. 38. § (1) bekezdése szerinti hatáskörben, hanem jogszabály vagy bírói döntés vizsgálatához kapcsolódik. Az egyes intézményekről, alapelvekről és rendelkezésekről kialakított értelmezése a határozataiban található meg. Az Alkotmánybíróságnak azokra az alapértékekre, emberi jogokra és szabadságokra, továbbá alkotmányos intézményekre vonatkozó megállapításai, amelyek az Alaptörvényben nem változtak meg alapvetően, érvényesek maradnak.

5. Az előző Alkotmányon alapuló alkotmánybírói döntésekben kifejtett elvi jelentőségű megállapítások értelemszerűen irányadók az Alaptörvényt értelmező alkotmánybírói döntésekben is. Ez azonban nem jelenti az előző Alkotmányon alapuló határozatokban kifejtettek vizsgálódás nélküli, mechanikus átvételét, hanem az előző Alkotmány és az Alaptörvény megfelelő szabályainak összevetését és gondos mérlegelést kíván. Ha az összevetésnek az az eredménye, hogy az alkotmányjogi szabályozás változatlan vagy jelentős mértékben hasonló, az átvételnek nincs akadálya. Másrészt az előző Alkotmány és az Alaptörvény egyes rendelkezései tartalmi egyezősége esetén éppen nem a korábbi alkotmánybírói döntésben megjelenő jogelvek átvételét, hanem azok figyelmen kívül hagyását kell indokolni.”

6. A fenti határozat alapján jelen ügy szempontjából releváns a már hatályon kívül helyezett Alkotmány tartalmilag azonos szakaszai kapcsán kidolgozott alkotmánybírói gyakorlatot felhasználom és hivatkozom, feltételezve, hogy a t. Alkotmánybíróság korábbi gyakorlata jelen ügy eldöntésére is zsinórmértékül fog szolgálni. Teszem ezt annak ellenére is, hogy tisztában vagyok vele, hogy az Alaptörvény 4. módosítása – álláspontom szerint a jogállamiság elvének súlyos megsértésével – eltiltotta az Alaptörvény hatályba lépése előtt keletkezett alkotmánybírói esetjog alkalmazásától a t. Alkotmánybíróságot. Úgy vélem azonban, hogy sem elvi, sem gyakorlati akadálya nincs annak, hogy azonos alapjogokat a t. Alkotmánybíróság azonosan ítéljen meg, mint a régi esetjogot, melyet ilyen értelemben és céllal hivatkozok, tudva azt, hogy ennek a joggyakorlatnak a korábbi értelemben vett kötőereje immáron nincs.

7. Előljáróban a nemzetközi sztenderdekkel kapcsolatban - különös tekintettel az Emberi Jogok Európai Egyezményére (a továbbiakban: Egyezmény) - rá kell, hogy mutassak arra,

hogyan az Egyezményt a hozzá kapcsolódó joggyakorlattal, az Alkotmánybíróság és a rendes bíróságok is számos alkalommal figyelembe vették jogalkalmazói tevékenységük során. Mi több, az Alkotmánybíróság és a rendes bíróságok nem pusztán figyelembe veszik, hanem egyfajta kötelező minimum sztenderdként tekintenek a strasbourgi gyakorlatra, mely alá a magyar jogvédelmi szint semmi szín alá nem mehet. Ebben a körben az Alkotmánybíróság *expressis verbis* kimondta, hogy egyes alapjogok esetében az Alkotmány ugyanúgy fogalmazza meg az alapjog lényegi tartalmát, mint valamely nemzetközi szerződés (mint például az Egyezmény). Ezekben az esetekben az Alkotmánybíróság (és a rendes bíróságok) által nyújtott alapjogvédelem szintje semmiképpen sem lehet alacsonyabb, mint a nemzetközi (jellemzően a strasbourgi Bíróság által kibontott) jogvédelem szintje.

8. A *pacta sunt servanda* elvéből [Alaptörvény Q. cikk (2)-(3) bekezdés] következően tehát az Alkotmánybíróságnak és a rendes bíróságoknak akkor is követnie kell a strasbourgi joggyakorlatot, az abban meghatározott alapjogvédelmi szintet, ha saját megelőző, 'precedens-határozataiból' ez kényszerűen nem következne (1718/B/2010. AB határozat). Minthogy a jelen beadványban hivatkozott alapjogok - tulajdonhoz való jog, tisztességes eljárás elve, jogállamiság elve - jog védelme hasonló módon szerepel mind az Egyezményben, mind az Alkotmányban, tisztelettel kérem, hogy az idézett strasbourgi gyakorlatra figyelemmel is hozza meg a t. Bíróság a döntését. A fentiekén túl a strasbourgi joggyakorlatot azért is figyelembe kell vennie a t. Bíróságnak, ugyanis az nem pusztán egy nemzetközi szerződés – az Egyezmény a magyar jog szerves része. Az Egyezményt ugyanis az 1993. évi XXXI. törvény közvetlenül inkorporálta a magyar jogrendszerbe, így az abban foglalt jogok közvetlenül alkalmazhatók és alkalmazandók a magyar rendes bíróságok eljárásában, hasonlóan bármely más törvényhez. Minthogy azonban az Egyezményben foglalt egyes jogok tartalmát elsődlegesen a Bíróság bontja ki, így értelemszerűen annak esetjogát is figyelembe kell venni jelen eljárásban az ítélet meghozatalakor.

9. Hangsúlyozom ugyanakkor, hogy a strasbourgi esetjogra történő hivatkozásaim nem értékelhetők egy olyan indítványnak, mely „jogszabály nemzetközi szerződésbe ütközésének megállapítására” irányulna.

III. Tényállás, pertörténet és a jogi háttér bemutatása

Bevezető

10. Jelen beadvány fő tárgya az Indítványozó két alapjogán: a tulajdonhoz való jogon és a diszkrimináció tilalmon esett sérelem. A sérelem forrása, hogy az alábbiakban

részletezendő módon az Indítványozó elesett mezőgazdasági tevékenysége folytatásához elengedhetetlen - részben uniós forrásból származó - állami támogatástól. Az állami támogatásra - minthogy jogszabályi feltételnek megfelelt -, az Indítványozónak jogos várománya volt, mely polgári jogi és emberi jogi értelemben is tulajdonnak minősül és eszerint kell alkotmányjogi védelemben részesíteni. (2007. évi XVII. Tv. 9.§ 4. pont ü) pont: „*támogatási jogosultság: a közvetlen támogatási intézkedések keretében az ügyfél számára megállapított olyan vagyoni értékű jog, amelynek azonosítását és nyilvántartását közösségi jogszabály írja elő*”)

Tényállás

11. Az Indítványozó (jogelődje) 2009. július 26. napján az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból nyújtott be agrár-környezetgazdálkodási támogatás igénybevételére támogatási kérelmet az MVH Közvetlen Támogatások Igazgatóságához, mint hatáskörrel rendelkező I. fokú hatósághoz. A támogatási kérelemhez kapcsolódó eljárás során az I. fokú hatóság 2009. október 2. napján a 1101826634 számú végzésével adategyeztetést folytatott le az Indítványozóval, amelynek során az Indítványozó igénylés mértékét csökkentette.

12. Ennek megfelelően a támogatási kérelemnek az MVH 218/1301/2063/9/2009. iktatószámú határozatával részben helyt adott, a határozatban foglaltak szerint az előzetesen jóváhagyott terület az Ökológiai szántóföldi növénytermesztési célprogramban összesen 776,85 hektár lett. (Indítványozó jogelődje 2010. február 3-án elhalálozott, a jogutódlást az elsőfokú hatóság elfogadta, így az eredeti határozatot visszavonta, és helyette a 218/13012063/16/2009 számú határozatot hozta.) Indítványozó a jogerős határozat alapján 2010. június 9. napján területazonosítási kérelmet nyújtott be az I. fokú hatóságnál, az ennek alapján megindult adategyeztetési eljárás során a 218/1301/286/13/2010. iktatószámú határozattal a véglegesen jóváhagyott terület az Ökológiai szántóföldi növénytermesztési célprogramban összesen 909,43 hektár lett.

13. Az Indítványozó 2010. május 26. napján a W0101 Egységes területalapú kérelmen agrár-környezet gazdálkodási támogatások jogcímen kifizetési kérelmet terjesztett elő az I. fokú hatóságnál, amelyben Ökológiai szántóföldi növénytermesztési célprogramban 550,28 hektár nagyságú terület után igényelt kifizetést, melyből 537,05 hektárnál ritka növényfajtát jelölt meg. 2010. május 26. május 30. napján, május 31. napján június 9., július 12., augusztus 26. napján az ügyfél a W0102 jelű nyomtatványon egységes kérelem módosításokat nyújtott be, amelyben az Ökológiai szántóföldi növénytermesztési célprogramban igényelt

terület mértékét 906,82 hektárban, míg a ritka növényfajta igénylését 806,62 hektárban jelölte meg.

14. Az Indítványozó 2010. június 29. napján, majd 2010. július 28. napján a W0103 jelű nyomtatványon *vis maior* bejelentéssel élt, tekintettel belvíz és természeti körülmények miatti gyomosodásra, arra, hogy nem tudott a belvíz miatt vetni, (tehát nincs növény, csak vetőmag) a kérelméhez ügyfél csatolta a *vis maior* eseményről kiállított MgSzH igazolást. A *vis maior* bejelentéssel egy időben az ügyfél bejelentette a PIH01 kód megjelölésével az érintett terület hasznosítási kódjának megváltoztatását „pihentetett területre”, mivel ekkor már látható volt, hogy a ritka növényfajta elvetésére a belvíz miatt a későbbiekben sem kerülhet sor. Ezt a bejelentési módot az MVH 2010. július 28. napján nyilvánosságra hozott tájékoztatója is tartalmazza, mint az egységes kérelemben bejelentett növényi kultúra megváltoztatásának módja. A tájékoztató igazolja, hogy *vis maior* bejelentést 2010. május 19-től fogadott el az MVH.

15. Az Indítványozó *vis maior* bejelentését az illetékes Vis Maior Bizottság jegyzőkönyvben jóváhagyta.

16. Az Indítványozó kifizetési kérelmét az I. fokú hatóság 2011. július 6. napján kelt 245/0401/7836/30/2010. számú egybefoglalt döntés elnevezésű határozatában elutasította, és 67.484.209,- Ft levonását rendelte el a következő 3 évben benyújtott területalapú kérelmekre vonatkozóan áthúzódó szankcióként. Egyben a 2010. június 29-én, valamint július 28-án benyújtott *vis maior* kérelemnek az I. fokú hatóság ugyanezen határozatában helyt adott. Ezzel ténylegesen helyt adott az Indítványozó hasznosítási kód változtatási kérelmének is, vagyis az adott terület a PIH01 kód szerint „Pihentetett terület” hasznosítással lett támogatásra jogosult.

17. Másképpen fogalmazva, az I. fokú hatóság rendkívül szigorú büntetést szabott ki az Indítványozóra, melynek mértéke a támogatási csalásokat elkövetőkre kiszabott büntetésekkal egyenértékű. Tette ezt a hatóság annak ellenére, hogy az Indítványozó semmilyen visszaélést nem követett el, hanem mindösszesen természeti *vis maior* (melynek létét maguk a hatóságok is elismerték), illetőleg alaptörvény-ellenes jogszabályi háttár áldozata (mely kérdésre később visszatérek).

18. Az Indítványozó a *vis maior* kérelemnek helyt adó határozatot tudomásul vette, azonban a kifizetési kérelmet elutasító és a szankciót megállapító döntés ellen fellebbezéssel élt.

19. A II. fokú 245/0401/7836/36/2010. számú határozat 2012. január 10-én kelt, és az I. fokú határozatot helyben hagyta.

20. A határozat indoklása szerint a 61/2009. (V.14) FVM rendelet (továbbiakban: Jogcímrendelet) 29.§ (3) bekezdése szerint a 12. számú melléklet szerinti kultúrtörténeti és genetikai szempontból kiemelt jelentőségű, veszélyeztetett ritka, szántóföldi növényfajták, illetve a 13. számú melléklet szerinti zöldség fajták termesztése esetén az érintett mezőgazdasági parcellák vonatkozásában az adott évben a második fejezet szerinti kiemelt támogatási összegre jogosult a támogatásra jogosult, amennyiben számára az MgSzH igazolja, hogy az *adott* növényfajta a 12. vagy 13. számú melléklet szerinti növény.

21. Megjegyzem, a törvény szövegéből egyértelműen megállapítható, hogy az igazolást a növényre kell kérni és kiadni, tehát azt ellenőrzi az MgSzH, hogy a támogatásra bejelentett ritka növény, ténylegesen növekszik, létezik. Vagyis nem azt ellenőrzi le a szakhatóság, hogy a bejelentett növény egyezik-e a mellékletben megjelölt növénnyel, mert az MVH is tud olvasni, azt kell igazolni, hogy a bejelentett növény egyezik a földben növekedő növénnyel. Ezt az igazolást viszont értelemszerűen lehetetlen volt beszerezni, hiszen a belvíz miatt nem lehetett vetni, így nem volt a földben olyan növekvő növény, amit ellenőrizni lehetett volna, és amiről az ellenőrzés eredményeképpen igazolás lett volna kiállítható. Már most jeleznénk, hogy mivel a 34/2010 (IV.09.) FVM rendelet 5.§-a alapján az egységes kérelmet május 15-ig lehetett szankciómentesen benyújtani (ez a határidő szombati napra esett, tehát 17-e volt az utolsó határnap) és május 19-e előtt a vis maior bejelentésre nem volt lehetőség (MVH tájékoztató), Indítványozó kénytelen volt előbb beadni a kifizetési kérelmét a ritka növényfajtákra vonatkozó MgSzH igazolás nélkül, és csak utólag volt jogi lehetősége vis maior bejelentéssel élni.

22. A II. fokú határozat álláspontja szerint a Jogcímrendelet 42.§ (3) bekezdésében foglaltak alapján a kifizetési kérelmet 2010-től évente az egységes kérelemről szóló rendelet szerinti egységes kérelem részeként május 15-ig kell elektronikusan benyújtani. A 43.§ (1) bekezdése alapján a kifizetési kérelemben feltüntetett adatok módosítására a kérelmezőnek a 42.§ (3) bekezdés szerinti határidő lejártá után legfeljebb 25 nap áll rendelkezésére.

23. A Jogcímrendelet 55.§ (4) bekezdése szerint amennyiben a helyszíni ellenőrzés során megállapítást nyer, hogy a támogatásra jogosult nem rendelkezik 29.§ (3) bekezdése szerinti igazolással, úgy támogatásra jogosult részére az adott tábla vonatkozásában az egy gazdálkodási évre járó teljes támogatási összeg nem kerül kifizetésre. A határozat szerint, mivel az egységes kérelemhez az Indítványozó nem csatolta a ritka növényfajta vonatkozó,

Jogcímrendelet 12. számú mellékletében foglalt MgSzH igazolást, kiemelt támogatásra nem jogosult. A 34/2010. (IV.09.) FVM rendelet 5.§ (1) bekezdése szerint az egységes kérelmet a tárgyév május 15-ig kell benyújtani, a rendelet 13.§-a alapján megállapítható, hogy az egységes kérelem kötelező tartalmát képező adatok, valamint az egységes kérelem adatainak igazolására szolgáló, az egységes kérelem mellékletét képező dokumentumok hiánypótlás tárgyai nem lehetnek.

24. Az MVH 55/2010. (IV.14) számú közleménye a 2010. évi egységes kérelmek benyújtásáról előírta, hogy az egyes jogcímekre vonatkozó jogszabályban előírt speciális dokumentumokat továbbra is papír alapon, postai úton szükséges megküldeni az MVH részére, az egységes kérelem benyújtásával egy időben. Az egységes kérelem benyújtási határideje 2010. május 15. (hosszabbítás max. június 9.). A közlemény szerint az MVH illetékes megyei kirendeltsége részére legkésőbb 2010. június 9. napjáig be kellett nyújtani a ritka szántóföldi növényfajtákra vonatkozó MgSzH igazolást, arról, hogy a célprogramokban termesztett növényfajta a 12. vagy 13. számú melléklet szerinti növény. A határozat rendelkezik, arról, hogy a 2007. évi XVII. törvény 41.§ (1) bekezdése szerint amennyiben a jogszabály nem zárja ki és a kérelemben található hiba az ügyfél közreműködése nélkül nyilvánvaló hibaként nem javítható ki, az ügyfelet hiánypótlásra kell felszólítani.

25. A 34/2010 (IV.9) FVM rendelet 13.§-a azonban az egységes kérelem adatainak igazolására szolgáló dokumentumok hiánypótlását kizárta. A határozat, hivatkozva a 73/2009/EK rendelet 4. címe I. fejezetének 2. és 5. szakaszára, az Indítványozót a ténymegállapítás naptári évét követő 3 naptári évre vonatkozóan szankcionálta. Mivel az Indítványozó eredetileg összesen 906,82 hektár után igényelt támogatást, amelyből a ritka növényfajtákra vonatkozó igény 806,62 hektár, a hatóság álláspontja szerint a ritka növényfajtákkal kapcsolatos támogatási igénnyel érintett blokkok területe a kifizetési jogosultság megállapításakor 0,00 hektárként vehető figyelembe, ugyanis az Indítványozó nem nyújtotta be az MgSzH igazolást. Ennek megfelelően a hatóság álláspontja szerint az Indítványozó csak 100,2 hektárra vonatkozóan adott be jogszerű kérelmet eredetileg. A 906,82 hektár és a 100,2 hektár közötti különbség meghaladja a megállapított területnagyság 50%-át, ennek megfelelően jogszerű a 1122/2009/EK Bizottsági rendelet 58. cikke alapján az 50%-ot meghaladó különbség esetére előírt jogkövetkezmények alkalmazására sor került, azaz az Indítványozóra pénzügyi szankciót szabtak ki jogosulatlanul vélt támogatási igény benyújtásáért.

Pertörténet

26. Az Indítványozó a határozat ellen keresetet terjesztett elő, a keresetlevelet a Gyulai Törvényszék 9. K. 23.230/2012/4. számú jogerős ítéletével elutasította.

27. Az ítélet a másodfokú közigazgatási határozatot jogszerűnek minősítette a Jogcímrendelet alapján, megállapította, hogy felperes a 29. § (3) bekezdésében rögzített igazolást nem csatolta, az egységes kérelem benyújtása tekintetében hiánypótlásnak nincs helye. A bíróság ítéletének tartalma szerint, az a felperesi hivatkozás, hogy *vis maior* bejelentéssel élt, amelyet a hatóság elfogadott, nem mentesíti a Jogcímrendelet 29.§ (3) bekezdése szerinti ritka növényfajtára vonatkozó MgSzH igazolási kérelem benyújtásának elmulasztása tekintetében.

28. Az ítélet szerint a jogszabály azt írja elő, hogy az egységes kérelemhez a ritka növényfajtára vonatkozó igazolást csatolni kell, hiánypótlásnak nincs helye. Az Indítványozó az eljárásban igazolta, hogy a 2015. május 15. napját megelőzően külföldről beszerezte a ritka növényfajta vetőmagját és igazolta a *vis maior* bejelentéssel azt is, hogy a belvíz miatt azt nem tudta elvetni, tehát abból növény nem keletkezhetett, a bíróság álláspontja szerint a 29.§ (3) bekezdés szerinti igazolás kiadása iránti kérelmet növény hiányában is be kellett volna nyújtania az MgSzH részére. Az ítélet szerint az sem mentőkörülmény, hogy a NÉBIH-nél, mint szakhatóságnál, nincs kidolgozott eljárási rend olyan esetekre, amikor a külföldről beszerzett vetőmag nem szerepel a szántóföldi növények nemzeti fajta jegyzékében, illetve a külföldi beszerzésre figyelemmel standard anyag átadási megállapodással sem rendelkezik a kérelmező.

29. Másképpen fogalmazva, a bíróság irrelevánsnak tartotta azt a nem vitatott tény, hogy az Indítványozó akkor sem tudta volna a külföldről beszerzett vetőmagról szóló igazolást beszerezni, ha a vonatkozó eljárást megindítja. A releváns jogszabályok a fentiek értelmében nem tették lehetővé a külföldi vetőmagról szóló igazolás kiállítását, így az Indítványozón egy eleve reménytelen eljárás meg nem indítását kérte számon a bíróság.

30. Az elsőfokú bírósági határozat ellen az Indítványozó felülvizsgálati kérelemmel élt. A felülvizsgálati eljárásban a Kúria Kfv.III. 35.036/2013/5. számú ítéletében 2013. május 14. napján felperes felülvizsgálati kérelmét elutasította, a Kúria határozatát felperes 2013. július 23. napján kapta kézhez.

31. A Kúria álláspontja szerint a Jogcímrendelet 43. § (6) bekezdése alapján a kifizetési kérelemhez csatolni kell a ritka növényfajtaról a 29. § (3) bekezdésében foglaltak alapján

kiállított dokumentumot, ennek határideje 2010. május 15. és az adatok módosítására legfeljebb 25 nap áll rendelkezésre a 42. § (3) bekezdés és a 43. § (1) bekezdés értelmében. A Kúria határozata szerint a vetőmagot 2015. május 15. előtt beszerezte felperes, álláspontja szerint csak a 2010. május 15, illetve június 9. határidő letelte után több hónappal jelentett be *vis maior-t*. Felhívom a figyelmet arra, hogy május 19. előtt nem lehet bejelenteni *vis maior-t* és azt nem több hónappal, hanem másfél hónappal később jelentette felperes, és azt az illetékes hatóságok is elfogadták.

32. *Összefoglalva még egyszer az elmarasztalás lényege:* az Indítványozó, mint ügyfél és támogatásra jogosult 2009. július 26-án a jogszabályoknak megfelelő támogatási kérelmet nyújtott be, az adategyeztetések után az MVH 2011. június 30-án a 218/0301/286/13/2010 számú határozattal véglegesen jóváhagyta a támogatással érintett területet, az Ökológiai szántóföldi növénytermesztési célprogram keretében. Rögzítendő, hogy 2010. május 16-án jogszerűen nyújtott be az Indítványozó a neki járó pénzügyi támogatásra vonatkozó kifizetési kérelmet, illetve azt jogszerűen módosította, melynek keretében ritka növényfajta igénylését 806,62 hektárban jelölte meg. A kifizetési kérelmet határidőben nyújtotta be az ügyfél, azonban nem csatolta a ritka növényfajta igazolásához szükséges MgSzH igazolást, az igazolás beszerzése érdekében sem intézkedett.

33. Ennek oka az, hogy bár a Jogcímrendelet 42. § (3) bekezdése alapján a kifizetési kérelmet az egységes kérelem részeként május 15-ig kell elektronikusan benyújtani (június 9-éig módosítani) és a kifizetési kérelem elválaszthatatlan része a Jogcímrendelet 29. § (3) bekezdésében rögzített ritka növényfajtára vonatkozó igazolás csatolása, azonban ezen időpontig ügyfél az Indítványozó beszerzett vetőmagot a belvizes helyzet miatt nem tudta elültetni. Mivel a Jogcímrendelet 29.§ (3) bekezdése azt mondja ki, hogy kiemelt támogatási összegre az jogosult, aki számára az MgSzH igazolja, hogy az adott (és nem a bejelentett!) növényfajta a 12. vagy 13. számú melléklet szerinti növény, az ügyfélnek azt kellett volna igazolnia, hogy ez a növény létezik. (Az MVH 55/2010. (IV.14) számú Közleménye is azt tartalmazza, hogy azt kell igazolni, hogy *a termesztett növényfajta* a 12. vagy 13. számú melléklet szerinti növény, az ÚMVP Irányító Hatóságának 12/2010.(IV.2.) Közleménye azt tartalmazza, hogy a *felhasznált, elvetett vetőmag* származásának megjelölését kell igazolni) Azonban az egységes kérelem benyújtásakor ez a növény nem létezett, mivel vetőmag formájában állt raktáron, hiszen elültetni a belvízben nem lehet vetőmagot. A vetőmag viszont – hangsúlyozandó teljesen legálisan – külföldről (Burgenlandból) származott. A külföldről beszerzett vetőmagról az MgSzH nem ad ki igazolást.

Az események idejében hatályos jogi háttér bemutatása

34. A magyar jogban a 2007. évi XVII. törvény rendelkezik a közösségi és nemzeti forrásból folyósított mezőgazdasági támogatások igénybe vételéről. A törvény 5. §-a szerint a piaci szereplők gazdálkodása kiszámíthatóságának érdekében biztosítani kell, hogy az ügyfelet csak a kérelem *elbírálásához legszükségesebb* mértékben *terhelje adminisztrációs kötelezettség*, a támogatási kérelmeket, pályázatokat *az egyenlő esélyek biztosítása* mellett bírálják el, továbbá a piaci szereplők a jogszabályok keretei között kiszámíthatóan és határidőn belül jussanak hozzá az őket megillető támogatáshoz.

35. A Jogcímrendelet tartalmazza az adott gazdasági évre vonatkozó eljárási szabályokat. A rendelet 29. § (3) bekezdésének értelmében a 3. § (1) bekezdés a) pontjának aa) – ac) alpontjaiban meghatározott célprogramok vonatkozásában, a 12. számú melléklet szerinti kultúrtörténeti és genetikai szempontból kiemelkedő jelentőségű veszélyeztetett ritka szántóföldi növényfajták ill. a 13. számú melléklet szerinti zöldségfajták termesztése esetén az érintett mezőgazdasági parcellák vonatkozásában az adott évben **a 2. fejezet szerinti kiemelt támogatási összegre jogosult a támogatásra jogosult**, amennyiben számára az MgSzH igazolja, hogy az adott növényfajta a 12. vagy 13. számú melléklet szerinti növény.

36. A rendelet 31. § alapján a támogatási kérelmet 2009. június 1. és július 25. között kellett benyújtani. A rendelet 42. § szerint a kifizetési kérelmet 2010-től évente az egységes kérelemről szóló rendelet szerinti egységes kérelem részeként május 15-ig kell elektronikusan benyújtani.

37. A 34/2010.(IV.09.) FVM rendelet (már nem hatályos) rendelkezett az egységes kérelem fogalmáról, tartalmáról, benyújtásáról. Az egységes kérelem módosítása és pontosítása tekintetében a rendelet 1. § 10. és 12. pontjai adnak fogalom meghatározást. A rendelet 13. § alapján az egységes kérelem 3. § (2) bekezdése alapján kötelező tartalmat képező adatok, valamint az egységes kérelem adatainak igazolására szolgáló, az egységes kérelem mellékletét képező dokumentumok hiánypótlás tárgyai nem lehetnek. A rendelet 43. § alapján a kifizetési kérelemben feltüntetett adatok módosítására május 15-ét követő 25 nap áll rendelkezésre. A kifizetési kérelem pontosítására azonban a gazdálkodási év végéig ill. a helyszíni ellenőrzés esetén az erről szóló értesítésig elektronikus úton van lehetőség.

38. A Jogcímrendelet 43. §-t a 31/2010. (III. 30.) FVM rendelet kiegészítette a (6) bekezdéssel, miszerint a *kifizetési kérelemhez ritka növényfajták termesztése esetén mellékelni kell a ritka növényfajtaról a 29. § (3) bekezdésében foglaltak alapján kiállított (igazoló)*

dokumentumot. Ezzel szemben értelemzavaróan benne maradt a jogszabályban az 55. § (4) bekezdése szerint, hogy amennyiben az adminisztratív vagy helyszíni ellenőrzés során megállapítást nyer, hogy a támogatásra jogosult nem rendelkezik a 29. § (3) bekezdés szerinti igazolással (magyarán, hogy tényleg azt a növényt termesztik az adott földterületen, mint amire a támogatási kérelem szólt - KDA), úgy a támogatásra jogosult részére az adott tábla vonatkozásában az egy gazdálkodási évre járó teljes támogatási összeg nem kerül kifizetésre.

39. Megjegyzés: Az Irányító Hatóság (MgSzH Központ Növénytermesztési és Kertészeti Igazgatósága) 12/2010. (IV.2.) közleménye azt tartalmazza, hogy az Igazgatóság az adott gazdálkodási évre vonatkozóan a tárgyév április 15-ig beérkezett kérelmek esetén tudja az igazolást kiadni. Azokban az esetekben, mint amilyen az Indítványozóé, amikor eddig az időpontig objektív okokból – jelen esetben a belvíz miatti vetés lehetetlenülés miatt – nem lehetséges az igazolási kérelmet benyújtani, az igazolás beszerzése lehetetlenül. Az igazolás megszerzésének egyetlen módja ugyanis a szakhatóság általi igazolás.

40. A rendelet 57. §, - utalva a 44/2007. (VI.08.) és a 23/2007. (IV.17.) FVM rendeletekre, - rögzíti a **vis maior-ra** vonatkozó szabályokat azzal, hogy vis maior esemény fennállása a kötelezettségek az adott gazdálkodási évre vonatkozó vagy a támogatási időszak fennmaradó részére vonatkozó teljesítése alól mentesíti a támogatásra jogosultat. ***Az 57. § (3) bekezdés alapján támogatásra jogosult részére a vis maiorral érintett földterületre az adott gazdálkodási évben járó támogatási összeg teljes összege kifizetésre kerül.***

IV. Az Alaptörvény XIII. Cikkének sérelme

41. Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény XIII. cikkével tartalmilag azonos Alkotmány 13. § értelmezése során, a tulajdonvédelem körében kimondta, hogy a tulajdonhoz való jog az Alkotmány 13. § (1) bekezdése értelmében alapvető jog. A kialakult joggyakorlat szerint a tulajdonvédelem köre kitágult, ugyanis alkotmányos értelemben tulajdon nemcsak a polgári jogi értelemben vett tulajdon, hanem azon túl annak önállósult részjogosítványai, és más vagyoni értékű – dologi, kötelmi és bizonyos közjogi eredetű – jogosultságok is.

42. A 17/1992. (III. 30.) AB határozatban az Alkotmánybíróság *elvi éllel* mutatott rá arra, hogy „*az Alkotmány 13. §-ának (1) bekezdése nemcsak a tulajdonjog, hanem az azzal összefüggő minden vagyoni jog biztosítására vonatkozik. Az Alkotmány ... ezért a tulajdonvédelem körében az egyéb vagyoni jogok védelmét is biztosítja.*” (Hasonlóan lásd még: 40/1997. (VII.1.) AB határozat, ABH 1997. 286-287.).

43. Az Indítványozónak jogos várománya volt arra, hogy – a jogszabályban meghatározott feltételek fennállta esetén – meghatározott mértékű pénzügyi támogatásban részesüljön. Ezen váromány mértéke körülbelül 70 millió forint volt. Egy jogos váromány pedig „tulajdonnak” minősül alkotmányjogi értelemben, mely álláspontot egyébként alátámasztja a strasbourgi Emberi Jogok Európai Bíróságának állandó gyakorlata is [lásd pl. *Gratzinger and Gratzingerova v. the Czech Republic (dec.) [GC], no. 39794/98, § 69, ECHR 2002–VII*]. A Bíróság *Pressos*-ügyben kimondta, hogy egy jogszabályi környezet és joggyakorlat kellően megalapoz egy „igényt” és azon alapuló jogos várományt, és, következésképpen, tulajdonjogot is (*Pressos Compania Naviera SA and others v Belgium, judgment of 24 June 2003, § 23.*)

44. A t. Alkotmánybíróság gyakorlatában is hasonló elvek fogalmazódtak meg. Az Alkotmánybíróság *elvi élel* mutatott rá arra, hogy „*az Alkotmány 13. §-ának (1) bekezdése nemcsak a tulajdonjog, hanem az azzal összefüggő minden vagyoni jog biztosítására vonatkozik. Az Alkotmány 13. § (1) bekezdése ezért a tulajdonvédelem körében az egyéb vagyoni jogok védelmét is biztosítja. A jogösszehasonlítás is azt mutatja, hogy több külföldi alkotmánybíróság gyakorlata a vagyoni jogosultságokat az alkotmányos tulajdonvédelem körébe vonja. Az Alkotmánybíróság ezzel is összhangban az Alkotmány tulajdonvédelemmel kapcsolatos rendelkezéseit olyan alapjognak tekinti, amelyet mind az Alkotmánybíróság, mind a bíróságok az egyéb dologi jellegű vagyoni jogok védelmére is alkalmazhatnak*” [17/1992. (III.30.) AB határozat, ABH 1992.108].

45. A gyakorlat értelmében akkor beszélhetünk alkotmányjogi értelemben tulajdonjogot megalapozó konkrét jogosítványról, ha az érintettnek kétségtelen jogcíme keletkezett a tulajdonszerzésre, azaz az igény tartalma kellő konkrétsággal megállapítható [37/1994. (VI. 24.) AB határozat, ABH 1994.283, 246.]. A várományokkal kapcsolatban a t. Alkotmánybíróság kifejtette, hogy „váromány” a szó legtagabb értelmében olyan jövőbeli jogszerzést lehetővé tevő függő jogi helyzet, amelyben a jogszerzés feltételei részben megvannak, míg további feltételei a jövőben vagy bekövetkeznek, vagy sem. Szűkebb értelemben várományon valamely alanyi jog megszerzésének jogilag biztosított lehetőségét értjük, amelytől a várományost az ellenérdekű fél önkényesen nem foszthatja meg [51/2007. (IX. 15.) AB határozat, ABH 2007, 661.]. Mindez egybecseng az AB azon alaptételével, mely szerint az Alkotmány a tulajdonjogot, mint az egyéni cselekvési autonómia hagyományos anyagi alapját részesíti alapjogi védelemben [64/1993. (XII. 22.) ABH 1993, 373, 380.].

46. A fentiek értelmében viszont a jogos váromány formájában létező tulajdont is megilleti a védelem, mely védelem kiterjed a tulajdontól való megfosztásra is. Jelen ügyben a bíróságok ezt a védelmet nem nyújtották az Indítványozónak, a részére jogszabály alapján járó támogatásból mindenfajta alapos ok és/vagy kompenzáció nélkül zárták ki. Hangsúlyozom, hogy ez a támogatás elengedhetetlen lett volna az Indítványozó mezőgazdasági tevékenységéhez, így az Indítványozó „cselekvési autonómiáját” alapvetően befolyásolta.

47. Ez a jogkorlátozás nem állja ki az AB gyakorlatában kikristályosodott szükségességi teszt próbáját. A vonatkozó AB gyakorlat szerint *a tulajdonjog korlátozása tekintetében is az Alkotmánynak az alapvető jogok korlátozására meghatározott szabályát és az ennek alapján kialakult alkotmánybírói gyakorlatot kell alkalmazni. Ennek során figyelembe kell azonban venni az Alkotmánynak a tulajdonjogról szóló 13. §-ából származó sajátosságokat is. Ilyen sajátosság az, hogy a 13. § (2) bekezdése a tulajdonjog teljes elvonásánál a közérdeket jelöli meg egyik feltételként. Erre tekintettel a tulajdonjog korlátozásánál az alkotmányossági vizsgálat egyik szempontja a másik alapvető jog, alkotmányos érték vagy cél érvényesülésének szükségessége, vagy a közérdek miatt fennálló szükségesség.* (kiemelés tőlem).

48. *A jelenlegi körülmények között a közérdek értelmezésénél elfogadható, hogy bár közvetlenül a magánérdek áll előtérben, közvetetten, a társadalmi problémák megoldása révén az egész közösség érdekeinek szolgálatáról van szó. A közérdek alapján történő tulajdonkorlátozásnál az Alkotmánybíróság nem tekinti elégséges alapnak, hogy a jogszabály általánosságban hivatkozik a korlátozást szükségessé tevő közérdekre, szabad hatósági mérlegelési jogkörben hagyva annak meghatározását, konkrétan milyen tulajdoni tárgyakra kell a korlátozást alkalmazni. A közérdeket jogszabályban úgy kell meghatározni, hogy konkrét ügyben a közérdekből történő korlátozás szükségességét bíróság ellenőrizhesse.*

49. *A vizsgálat másik szempontja itt is - az Alkotmány 8. §-ának (2) bekezdése alapján - az arányosság. Az arányosság tekintetében a tulajdonhoz való jog Alkotmányban meghatározott szabályából nem származik sajátos követelmény. Ezért az arányosság általános vizsgálati mércéje alkalmazandó: a korlátozással elérni kívánt cél fontosságának és az ennek érdekében okozott alapjog-sérelem súlyának összhangban kell állnia [42/2006. (X. 5.) AB határozat ABH 2006, 520, 528.]. [A fentiekben összefoglalt elvek már megjelentek a 25/2006. (VI. 15.) AB határozatban, ABK 2006. június; a 29/2006. (VI. 21.) AB határozatban, ABK 2006. június; a 7/2006. (II. 22.) AB határozatban, ABK 2006. február; a 35/2005. (IX. 29.) AB*

határozatban, ABH 2005, 379, 386-387.; a 11/1993. (II. 27.) AB határozatban, ABH 1993, 109, 110.]

50. A fenti elveket jelen ügyre alkalmazva megállapítható, hogy nem mutatható ki ugyanis olyan „közérdek”, mely indokolná az Indítványozó kizárását a támogatásból. Ebben a körben az egyetlen relevánsan felvethető közérdek az állami és uniós forrásokkal való felelős gazdálkodás – minden kétséget kizáróan legitim – érdeke állhat. Az Indítványozó ezt az érdeket viszont semmiben nem sértette, hanem az érintett támogatások legitim céljával összhangban – a vidéki mezőgazdasági termelés fejlesztése¹ - igényelte azokat. Mindezek után mindenfajta indok nélkül és - az alábbiakban részletesen kifejtendő indokok alapján diszkriminatív módon a támogatásokból kizárták, pusztán azon az alapon, hogy a támogatás tárgyát képező vetőmagot külföldön szerezte be és az illetékes hatóságok hibájából emiatt a szükséges igazolást a támogatás elnyeréséhez nem volt képes beszerezni.

51. Ez a korlátozás – még ha el is ismerjük, hogy közérdeket szolgált - nem állja ki a szükségességi teszt próbáját, hiszen a fentiek értelmében bizonyosan teljesen szükségtelen volt.

V. Az Alaptörvény XV. Cikkének sérelme

52. Az Alkotmánybíróság számos határozatában értelmezte a diszkrimináció tilalmát, amelynek értelmében Magyarország az alapvető jogokat bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.

53. Az Alkotmánybíróság következetesen érvényesített álláspontja szerint a diszkrimináció tilalma elsősorban az alkotmányos alapjogok terén tett megkülönböztetésekre terjed ki. Abban az esetben, ha a megkülönböztetés nem emberi jog vagy alapvető jog tekintetében történt, az eltérő szabályozás alkotmányellenessége akkor állapítható meg, ha az az emberi méltósághoz való jogot is sérti. Az Alkotmánybíróság ez utóbbi körben viszont kizárólag akkor ítéli alkotmányellenesnek a jogalanyok közötti megkülönböztetést, ha a jogalkotó önkényesen, ésszerű indok nélkül tett különbséget az azonos szabályozási körbe tartozó jogalanyok között [9/1990. (IV. 25.) AB határozat, ABH 1990. 46, 48.; 21/1990. (X.

¹ Az agrár-környezetgazdálkodási intézkedés célja a termőhelyi adottságoknak megfelelő termelési szerkezet, a környezettudatos gazdálkodás és a fenntartható mezőgazdasági gyakorlat kialakítása, ezzel összefüggésben a környezet állapotának javítása, minőségi élelmiszer előállítás, valamint a gazdaságok életképességének megtartása és gazdasági hatékonyságának növelése e rendeletben meghatározott célprogramok által előírt kötelezettségvállalások alapján felmerülő többletköltségek és kieső jövedelem ellentételezésének megvalósításával. - 61/2009. (V. 14.) FVM rendelet, 1. §

4.) AB határozat, ABH 1990. 73, 77-78.; 61/1992. (XI. 20.) AB határozat, ABH 1992. 280, 282.; 35/1994. (VI. 24.) AB határozat, ABH 1994.197, 203.].

54. Jelen ügyben az ún. homogén csoportot azok képezik, akik mezőgazdasági támogatásban részesülnek el nem vetett vetőmagjuk után is. Ebből a körből az Indítványozót pusztán azon az alapon zárták ki, hogy a vetőmagot külföldről szerezte be. Túl azon, hogy ez a megkülönböztetés nagy valószínűséggel uniós jogot is sért (mely kérdés nem tartozik jelen beadvány tárgykörébe), annak semmilyen alkotmányosan igazolható okát nem látom. Megjegyzem, a diszkrimináció-tilalom körében a bizonyítási teher megfordul, ami azt jelenti, hogy az Indítványozónak kell valószínűsítene, hogy diszkrimináció áldozata – ennek az előbbiekben eleget tettem – és azután a hatóságokon (bíróóságokon) van annak a bizonyítása, hogy a hátrányos megkülönböztetés indokolt volt. Ennek bizonyítása viszont nem lesz lehetséges jelen ügyben, ezért meg kell állapítani, hogy a Kúria ítéletes megsértette az Alaptörvény XV. Cikkében foglalt diszkrimináció-tilalmat.

VI. Az Alaptörvény B. Cikkének megsértése

55. A jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 2. § (3) bekezdése deklarálja, hogy jogszabály hatályba lépésének időpontját úgy kell meghatározni, hogy az érintetteknek elegendő idő álljon rendelkezésre a jogszabály alkalmazására való felkészülésre. A fenti rendelkezéssel összhangban az Alkotmánybíróság számos alkalommal kifejtette, hogy a jogállamiság egyik legfontosabb eleme a jogbiztonság, mely – egyebek közt – megköveteli, hogy meglegyen a tényleges lehetőség arra, hogy a jogalanyok a magatartásukat a jog előírásaihoz tudják igazítani [25/1992. (IV. 30.) AB határozat, ABH 1992. 132.].

56. Jelen ügyben Jogcímrendeletet március 30-án egy támogatási időszakon belül olyan módon módosították az Indítványozóra nézve hátrányosan, amelyre felkészülési idő sem volt és a módosítás következtében az egységes kérelem részeként kellett beadni az igazolást. A jogszabályi változáshoz igazodva, az ÚMVP Irányító Hatóságának 93/2009. (XII.2.) számú Közleményét, amely szerint, az elvetett vetőmagról, a növény ellenőrzésekor kell benyújtani az igazolást, a 12/2010. (IV.2.) Közlemény hatályon kívül helyezte, és előírta, hogy az igazolást az egységes kérelemhez kell csatolni. A hivatkozott állásfoglalásból megállapítható, hogy magát az igazolási kérelmet április 15-ig lehetett beadni az MgSzH részére, tehát a rendelet megjelenése és a beadási határidő között két hét állt rendelkezésre. *Külföldről beszerzett vetőmag esetén lehetőség sem volt az igazolás megszerzésére, amennyiben április*

15-ig nem került sor a vetésre. A vetésre pedig a belvíz miatt nemhogy eddig az időpontig, de egyáltalán nem kerülhetett sor.

57. Ez a jogszabályváltozás álláspontom szerint nem felel meg a kellő felkészülési idő alkotmányos követelmények. A magyar jogban a 2007. évi XVII. törvény rendelkezik a közösségi és nemzeti forrásból folyósított mezőgazdasági támogatások igénybe vételéről. A törvény 5. § (f) pontja szerint **a kérelmezési feltételek és határidők** a jogszabály, vagy a pályázati felhívás alapján egy benyújtási időszakban **benyújtott kérelmek vagy pályázatok esetén** – közösségi jogi aktus eltérő rendelkezése hiányában – **az ügyfél hátrányára nem módosíthatóak**. Az Indítványozót tehát egyértelműen jogellenes módon módosított FVM rendelet alapján érte jogsérelem. Az FVM rendelet a magasabb szintű jogszabályba – törvénybe – ütközés folytán is Alaptörvény sértő, hiszen az Alaptörvény 18. cikk (3) bekezdése értelmében a Kormány tagjának rendelete törvénnyel nem lehet ellentétes.

KÉRELEM

Tisztelt Alkotmánybíróság, a fentiekben részletesen kifejtett indokok alapján kérem, hogy a Kúria Kfv.III.35.036//2013/5. számú ítéletének és a Kúria ítéletével hatályában fenntartott a Gyulai Törvényszék 9.K.23.230/2012/4. számú ítéletének, valamint a Kúria ítéletével hatályában fenntartott közigazgatási határozatok alaptörvény-ellenességét állapítsa meg és a hivatkozott ítéletet és közigazgatási határozatot semmisítse meg. Kérem továbbá, hogy a Jogcímrendelet 29. § (3) bekezdésének „számára az MgSzH” szövegrésze alaptörvény-ellenességét állapítsa meg.

Tisztelettel,

Az Indítványozó képviselőjében:

Budapest, 2013. szeptember 13.

ügyvéd

Mellékletek:

P/1.: ügyvédi meghatalmazás

P/2.: Kúria Kfv. III. 35.036/2013/5. számú ítélete

P/3.: Gyulai Törvényszék 9.K.23.230/2012/4. számú ítélete

P/4.: I. és II. fokú hatósági határozatok, továbbá az eljárás során csatolt egyes iratok